

عنوان مقاله:

ضرورت بررسی شاخص های معماری ایرانی در طراحی پردیس سینمایی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بین رشته ای در عمران، معماری و مدیریت شهری قرن ۲۱ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

افشین جعفرزاده - دانشجو کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، نور، ایران

مینا روحی - دکتری معماری، استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، نور، ایران

خلاصه مقاله:

معماری و سینما مجموعه ای از هنر و فکری هستند که به کمک داستان توانایی معمار و فیلم ساز درهم آمیخته اند. معماری و سینما هر دو به ایجاد فضا و روح زندگی می پردازند و در فرایند ادراک فضا، هر دو هنر به اصول مشترکی پایبندند. جهان معماری و دنیای سینما از عناصر بنیادی مشترکی همچون صحنه، فضا، نور، حرکت و دید برخوردارند. هنر معماری در سینما به عنوان عامل اصلی ایجاد تعادل و هماهنگی در شکل تصاویر و ترکیب صحنه مطرح می شود. خاصیت مکانی یا زمانی فضا، رنگ، نور، سایه روشن تاثیر متفاوتی بر بیننده می گذارد. عوامل بصری موجود در بافت یک بنای معماری مانند: «رنگ، سطح، خط، نقطه و ...» نیز می تواند عوامل بصری برای پس زمینه تصاویر یک فیلم باشند و معانی مورد نظر کارگردان را تقویت کند و فیلم سازان با بهره گیری از معماری از طریق معنا و فضاسازی بصری به شخصیت پردازی، ایجاد هویت و خلق مکان بپردازند. در این میان فضاهای شهری و بناهای معماری به عنوان مکان یک رویداد فیلم از اهمیت زیادی برخوردارند و معرف موقعیت زمانی، فرهنگی، تاریخی، اجتماعی و ... در فیلم هستند. هدف این مقاله طراحی پردیس سینمایی در جهت تامین نیازهای فرهنگی مردمی و پر کردن اوقات فراقت مردم که در پیوند با تعاملات اجتماعی مردم بوده و هویت فرهنگی را ارتقا می دهد همراه با توجه به طراحی نما و سایت بنا برای جذب هرچه بیشتر افراد می باشد. هدف اصلی این تحقیق طراحی پردیس سینمایی با بازخوانی از معماری ایرانی است.

کلمات کلیدی:

پردیس سینمایی، فرهنگ، معماری ایرانی، شهروند، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533280>

